

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **J.**, bytom N., IČO: X., zast.: *JUDr. L.*, advokátom so sídlom H., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom Nová ulica č. 13, Banská Bystrica o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu v daňovom konaní, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 06. novembra 2008 č. k. 6S 107/2007-20, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 06. novembra 2008 č. k. 6S 107/2007-20 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č.: I/223/10568-66194/2007/992517-r zo dňa 24.08.2007 ako aj rozhodnutie Daňového úradu v Rožňave č. j.: 728/230/15226/2007/Far z 25.05.2007 **r u š í** a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný do 30 dní od doručenia rozsudku zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 484,37, €.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Rozhodnutím č. : I/223/10568-66194/2007/992517-r zo dňa 24.08.2007 žalovaný ako odvolací orgán v daňovom konaní podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov (ďalej na účely tohto rozsudku len „zák. č. 511/1992 Zb.“) potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie Daňového úradu Rožňava č.: 728/230/15226/2007/Far z 25.05.2007 vo veci vyrubenia rozdielu na dani z pridanej hodnoty žalobcovi za zdaňovacie obdobie november 2005 v sume 123.786,- Sk.

Rozhodnutie bolo odôvodnené najmä tým, že žalobca nepreukázal v zmysle § 29 ods. 8 zák. č. 511/1992 Zb. naplnenie predmetu zmluvy zo dňa 01.10.2005 čo do rozsahu, priebehu a výkonu činnosti v čase a objeme, pričom charakter činnosti (lesnícke práce) si priamo vyžadoval evidenciu ich uskutočnenia a preberania, aj vzhľadom na kontrolu správnosti prípadnej fakturácie dodávateľom. Tiež daňový orgán poukázal na ust. § 49 ods. 2 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej na účely tohto rozsudku „zák. č. 222/2004 Z.z.“), podľa ktorého platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovaru a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľom dodané.

Ďalej žalovaný uviedol, že počas vykonanej daňovej kontroly u žalobcu správca dane zistil, že platiteľ dane si odpočítal daň z faktúr (č. 025 11 zo dňa 27.11.2005 a č. 035 11 zo dňa 30.11.2005), na ktorých ako dodávateľ lesníckych činností (ťažba, približovanie, manipulácia) bol uvedený O., N.. Prostredníctvom Daňového úradu N. bolo správcovi zaslané vyjadrenie pána O., ktorý uviedol, že uvedené faktúry nevystavil, lesnícku činnosť nemá v predmete činnosti a ani ju nevykonáva, nepozná žiadnu osobu menom J. a ani v Rožňave nikdy nebol. Pečiatku a podpis na uvedených faktúrach nespochybnil, ale nielen túto pečiatku ale aj pripravené a podpísané prázdne faktúry aj iné doklady stratil (pri pečiatke uviedol dátum približne začiatkom decembra 2005).

K čestnému prehláseniu O. zo dňa 14.08.2006 žalovaný uviedol, že neobsahuje také konkrétne informácie, ktoré by umožnili overiť ich pravdivosť, a obsah prehlásenia je v ostrom rozpore so skutočnosťami (konkrétnymi), ktoré uviedol do zápisníc štátnych inštitúcií. V čestnom prehlásení nie je uvedené ako, kedy, kým a čím mali byť vykonané lesnícke práce.

V súvislosti s dodatočne predloženým čestným prehlásením O., správca dane opätovne dožiadal o jeho vypočutie ako svedka, ktoré však nebolo vykonané, lebo sa na predvolanie nedostavil. Pri tej príležitosti dožiadaný daňový úrad zistil, že O. nebol registrovaný na daň z príjmov zo závislej činnosti, daňové priznania k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie III. a IV. štvrtrok 2005 podal negatívne, ako aj daňové priznanie k dani z príjmov fyzických osôb za rok 2005, nebol registrovaný ako platiteľ poistného na sociálne poistenie ako zamestnávateľ, ku dňu 25.08.2006 ukončil podnikanie a dňa 11.11.2006 zomrel. Na vypočutie sa nemohol dostaviť, lebo v tom čase bol hospitalizovaný.

Ďalej správca dane zistil z výpovede žalobcu, že tento jednal s pánom O., a pravdepodobne s jeho účtovníčkou, išlo o požičanie pracovníkov, práce prebehli v okolí obce Beňuš v pohorí Nízkyh Tatier, vyplácal ich ten, s kým boli dohodnutí, ale nie žalobca. Žalobca doklad s menami pracovníkov odmietol predložiť z dôvodu, aby im neuškodil. Práce v lesníckej činnosti mali byť vykonané na základe Zmluvy č. 15/09/2005. Predmetom zmluvy boli ťažba dreva, približovanie dreva, manipulácia dreva, ktoré mali byť vykonané od 1.10.2005 do 31.12.2005. Úhrada za vykonanie prác mala byť vykonaná na základe dokladov faktúrou, fakturácia sa mala vykonať len za ukončené práce a po odovzdaní pracoviska.

II.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca na Krajský súd v Košiciach žalobu zo dňa 25.09.2007.

Krajský súd ako súd prvého stupňa postupom podľa § 247 a nasl. O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov žaloby a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Svoj rozsudok s odkazom na ust. § 49 ods. 1 a 2 a § 51 ods. 1 zák. č. 222/2004 Z.z. a § 29 ods. 8 zák. č. 511/1992 Zb. odôvodnil krajský súd najmä tým, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, lebo dôkazy, ktoré predložil v daňovom konaní, nepreukazovali, že splnil podmienky zákona pre odpočítanie dane podľa § 49 zák. č. 222/2004 Z.z., tzn. že práce boli vykonané O., keďže ten žiadnu podnikateľskú činnosť nevykonával, žiadnych zamestnancov

nemal. Podľa krajského súdu dodatočné čestné prehlásenie žalobcu nemá takú dôkaznú silu, ktorá by mohla spochybniť zistenia správcu dane.

Preto podľa názoru krajského súdu za daných okolností nedošlo v čase uplatnenia odpočítanej dane k splneniu zákonných podmienok na odpočítanie dane podľa § 49 ods. 2 zák. č. 222/2004 Z.z. za obdobie november 2005.

III.

Vo včas podanom odvolaní zo dňa 15. decembra 2008 (č. 1. 28) proti rozsudku prvostupňového súdu žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vychádzal z odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p. Predovšetkým nesúhlasil s názorom súdu, že neunesol dôkazné bremeno. Skutočnosť, že práce boli vykonané prostredníctvom O., žalobca preukázal najmä uzavretou zmluvou, ktorá bola nielen pánom K. podpísaná, ale aj opečiatkovaná. Na tejto skutočnosti nič nemení tvrdenie p. K., že stratil opečiatkované a podpísané nevyplnené faktúry, lebo potom je nutné objasniť, ako sa mohol jeho vlastnoručný podpis a odtlačok jeho pečiatky dostať na zmluvu o vykonaní prác v lesníckej činnosti? Na tieto skutočnosti výsluch menovaného K. nebol zameraný.

Takisto sa krajský súd podľa žalobcu dôsledne nevysporiadal najmä s tým, že pán K. sa odmietol podrobiť konfrontácii, ktorá sa mala uskutočniť v mieste jeho trvalého bydliska v N., na ktorú žalobca osobne pricestoval až z R.. Navyše správny orgán ani voči K. neprijal žiadne opatrenia za to, že sa na predvolania nedostavil, hoci mal možnosť uložiť mu pokutu za to a dať ho k úkonom predviesť.

Takisto žalobca namietal, že krajský súd nedocenil čestné prehlásenie vyhotovené a podpísané 14.08.2006 menovaným K., ktorého podpis bol dňa 25. 8. 2006 overený aj príslušnou matrikou, a jeho dôkaznú silu.

Žalobca konštatoval, že správca dane ho svojim postupom (prostredníctvom svojej pracovníčky p. H. bolo žalobcovi tvrdené, že na to nie je čas, lebo ona je viazaná svojou lehotou) obral o možnosť konať pred prvostupňovým orgánom.

Krajský súd sa podľa žalobcu tiež nevysporiadal s jeho námietkou, že žalovaný po stránke obsahovej sa nevysporiadal s tým, aký druh zmluvy bol uzavretý medzi ním a p. K..

Záverom svojho odvolania žalobca zhrnul skutkový a právny stav a žiadal zmenu odvolaním napadnutého rozsudku krajského súdu tak, že sa zruší napádané rozhodnutia daňového orgánu vrátane mu predchádzajúceho prvostupňového rozhodnutia a vec sa mu vráti na ďalšie konanie spolu s náhradou trov konania.

IV.

Vo svojom vyjadrení (č. 1. 31) zo dňa 27.01.2009 žalobca zhrnul námietky žalobcu a na základe citácie dotknutých ustanovení vyjadril s námietkami nesúhlas.

Najmä uviedol, že v čestnom prehlásení sa neuvádzajú žiadne skutočnosti o uskutočnení zdaniteľného obchodu, ktoré by bolo možné následným dokazovaním overiť. Preto čestné prehlásenie je pre žalovaného písomnosťou bez dôkaznej hodnoty. Takisto konštatoval, že sám žalobca do zápisnice z ústneho pojednávania č. 728/320/29167/06/Hef zo dňa 11.8.2006 uviedol, že sa jednalo o požičanie pracovníkov. Na základe tohto vyjadrenia správca dane uviedol skutočnosti, za ktorých sa považuje dočasné pridelenie zamestnancov za uskutočnené.

Záverom žalovaný žiadal potvrdiť odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny.

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 2 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu dospel k záveru,

že odvolanie je dôvodné, pretože zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci (§ 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p.), a preto napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 250ja ods. 3 O.s.p. zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného spolu s predchádzajúcim rozhodnutím prvostupňového správcu dane zrušil a vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu pripojeného administratívneho a súdneho spisu zistil, že sporným zostal nielen skutkový stav veci, ale aj jeho právne posúdenie.

Predmetom podaného odvolania je najmä skutková otázka, či a akým spôsobom musí žalobca ako daňový subjekt preukazovať svoje tvrdenia uvedené v daňovom priznaní v situácii, keď správca dane spochybnil jeho tvrdenia. Je nepopierateľné, že dokazovanie v daňovom konaní je ovládané viacerými zásadami, medzi ktorými vyniká procesná dôkazná povinnosť daňového subjektu označovaná tiež ako dôkazné bremeno.

V zmysle § 49 ods. 2 zák. č. 222/2004 Z.z. v znení platnom v čase zdaniteľného obdobia (tzn. november 2005) môže platiteľ odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň

- a) voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané,*
- b) ním uplatnená zo služieb a z tovarov dodaných s inštaláciou alebo montážou dodávateľom alebo na jeho účet, pri ktorých je povinný platiť daň podľa § 69 ods. 2 až 4 a ním uplatnená z tovaru, pri ktorom je povinný platiť daň podľa § 69 ods. 7 a 9,*
- c) ním uplatnená pri nadobudnutí tovaru v tuzemsku z iného členského štátu podľa § 11 a § 11a,*
- d) zaplatená správcovi dane v tuzemsku pri dovoze tovaru.*

Podľa § 29 ods. 8 zák. č. 511/1991 Zb. daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Krajský súd v súlade so závermi žalovaného ustálil, že žalobca za situácie, kedy svedok O. poprel uskutočnenie zdaniteľných plnení a vystavenie daňových dokladov, nakoľko žiadnu podnikateľskú činnosť nevykonával a žiadnych zamestnancov nemal a tiež svoje účtovné doklady spolu s pečaťou stratil. Pri hodnotení čestného prehlásenia dodatočne predloženého žalobcom konštatoval, že nemá takú dôkaznú silu, ktorá by mohla spochybniť zistenia správcu dane. U týchto argumentov krajského súdu musí Najvyšší súd konštatovať, že krajský súd nevenoval dostatočnú pozornosť povinnosti správcu dane postupovať v dokazovaní v súlade s § 29 ods. 2 zák. č. 511/1992 Zb.

Podľa § 29 ods. 2 zák. č. 511/1991 Zb. správca dane dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

V tomto prípade správca dane hore sa uvedenou povinnosťou dostatočne neriadil. Hoci žalobca v daňovom konaní predložil opečiatkovanú a podpísanú zmluvu zo dňa 01.10.2005, tzn. v čase, kedy svedok O. nenaznačil, že by už pečaťku nemal k dispozícii, hoci žalobca predložil čestné prehlásenie O., o podpise ktorého pochybnosti nemôžu byť, a hoci žalobca nielenže prejavil vôľu sa zúčastniť ale aj na konfrontačné stretnutie dňa 16.10.2006 do Nových Zámok pricestoval, tieto skutočnosti žalovaný spolu s krajským súdom zhrnul do stručného záveru, že tieto dôkazy nepreukazujú splnenie zákonných podmienok, resp. nemajú takú dôkaznú silu, ktorá by mohla spochybniť zistenia správcu dane. S takýmto paušálnym a v zákone nemajúcim oporu záverom Najvyšší súd nemôže súhlasiť.

Najvyšší súd predovšetkým poukazuje na to, že prehlásenie skutočne podpísal nielen K. ale súčasne v ten istý deň aj žalobca, tzn. že v N. bol, poznal sa s K., ktorý tým vyvrátil svoju výpoveď pred správcou dane a je celkom irelevantné, kedy bol koho podpis overený; avšak dôležitý je obsah potvrdzujúci, že podľa tohto prehlásenia K. malo dôjsť k vykonaniu lesníckej činnosti.

Iba samotná skutočnosť, že O. nemal v svojich daňových priznaniach zahrnuté príjmy od žalobcu a tieto príjmy od žalobcu aj popieral, hoci v neskôr ich v čestnom prehlásení zo 14.08.2006 mal priznať, nemôže byť bez ďalšieho vyhodnotená správcou dane iba na ťarchu žalobcu.

Žalobca v daňovom konaní poukazoval aj na to, že sa nielen stretol s O. ale aj s inou osobou. Na daňových dokladoch v kolónke „vyhotovil“ je uvedené meno K., a správca dane napriek tejto skutočnosti sa jej vyhodnoteniu nevenoval. Na základe uvedených zistení Najvyšší súd uznal námietku žalobcu, že krajský súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Takisto Najvyšší súd nemôže nechať bez povšimnutia námietku žalobcu, že správca dane ho svojim postupom obral o možnosť konať pred prvostupňovým orgánom. V tomto smere sú právne významné skutočnosti zachytené v Zápisnici o ústnom pojednávaní z 21.5.2007 týkajúcej sa záverečného prerokovania protokolu č. 728/320/11517/07/Hef o výsledku zistenia z daňovej kontroly. V tomto protokole je uvedená poznámka žalobcu o tom, že protokol nebol prejednaný z dôvodu neprítomnosti jeho právneho zástupcu, pričom dôvodom neprítomnosti bola hospitalizácia právneho zástupcu. Rovnako toto je uvedené v záhlaví uvedenej zápisnice.

Podľa § 250i ods. 3 O.s.p. pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd musí konštatovať, že neprítomnosť právneho zástupcu, na ktorú poukazoval žalobca v čase prerokovania protokolu o daňovej kontrole, nemôže byť zo strany správcu dane ospravedlnená nedostatkom času, ale naopak je nutné takýto postup správcu dane kvalifikovať ako porušenie práva na spravodlivý daňový proces, lebo nemohol využiť výhodu zastúpenia. Preto aj tento argument žalobcu Najvyšší súd uznal ako oprávnenú obranu s dopadom na zákonnosť napadnutého rozhodnutia daňového orgánu.

Z uvedených dôvodov dospel senát odvolacieho súdu k záveru, že v tomto prípade správca dane a žalovaný riadne neprístupovali k plneniu svojich povinností v zmysle zák. č. 511/1992 Zb.

VI.

Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci

prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (povinnosť zaplatiť daň z pridanej hodnoty vyplýva z verejnoprávných vzťahov), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávanie nariadiť.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, ako aj po vyhodnotení námietok žalobcu Najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Bude preto úlohou daňového orgánu nielen napraviť vytýkanú procesnú vadu pri prerokovaní protokolu ale aj riadne sa vysporiadať so skutočnosťami tvrdenými a predloženými žalobcom v zmysle záverov Najvyššieho súdu, poprípade pristúpiť k vypočutie nových svedkov (napríklad spomínaná účtovníčka p. K.), a až na takto vyhodnotenom skutkovom základe pristúpiť k jeho právnemu vyhodnoteniu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky neuviedol vo výroku zrušujúceho rozsudku zákonné ustanovenie, podľa ktorého bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené (§ 250j ods. 4 prvá veta O.s.p.), nakoľko dôvodom podania tejto informácie súdom je v zmysle § 250j ods. 4 veta druhá O.s.p. poskytnúť podklady pre posúdenie prípustnosti možného odvolania proti rozsudku súdu. Nakoľko proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu vydaným v správnom súdnictve sú nielen generálne (§ 246 c ods. 1 O.s.p.) ale aj špeciálne (§ 250ja ods. 6 O.s.p.) prípustné opravné prostriedky, potom nie je možné ust. § 250j ods. 4 O.s.p. na výroky rozhodnutí Najvyššieho súdu aplikovať.

O práve na náhradu trov odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého úspešnému žalobcovi právo na úplnú náhradu trov tohto konania vzniklo.

Výška priznaných náhrad trov konania sa skladá :

1. Z náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré právny zástupca žalobcu listom z 19.02.2010 v zmysle vyhl. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. vyčíslil a Najvyšší súd uznal :
  - 1.1. Trovy právneho zastúpenia na krajskom súde

1.1.1.	prevzatie a príprava zastúp. (07) - 1 úkon práv. pomoci	45,51 €
1.1.1.1.	prislúchajúca náhrada rež. paušálu	5,91 €
1.1.2.	podanie žaloby (07) - 1 úkon práv. pomoci	45,51 €
1.1.2.1.	prislúchajúca náhrada rež. paušálu	5,91 €
1.1.3.	účasť na pojednávaní (08) - 1 úkon práv. pomoci	48,63 €
1.1.3.1.	prislúchajúca náhrada rež. paušálu	6,31 €
1.2.	Trovy právneho zastúpenia na odvolacom súde	
1.2.1.	podanie odvolania (08) ..... 1 úkon práv. pomoci	48,63 €
1.2.1.1.	prislúchajúca náhrada rež. paušálu	6,31 €
1.2.2.	pojednávanie (09) ..... 1 úkon práv. pomoci	53,49 €
1.2.2.1.	prislúchajúca náhrada rež. paušálu	6,95 €
2.	z náhrady súdneho poplatku za žalobu	66,39 €
3.	z náhrady preukázaného cestovného ..... 2007 v sume	50,84 €
4.	z náhrady straty času ..... 2007 - 4 x ½ hod. a : 10,52 €	42,08 €
5.	z náhrady 19 % DPH (pre 273,16 €)	51,90 €

tzn. v celkovej sume : **484,37 €**

Najvyšší súd upravil požadované sumy odmeny podľa sadzieb platných pre jednotlivé roky, v ktorých boli vykonané.

Nakoľko úspešný žalobca bol zastúpený advokátom, je nutné podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť mu priznanú náhradu trov. Bližšie údaje o mieste, spôsobe a adrese platby ako aj podrobnejšie údaje potrebné na overenie správnosti určenia náhrady trov konania sa nachádzajú v súdnom spise.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku **nie je** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 19. januára 2010

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová